

USTAWA

z dnia

2018 r.

**o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją
w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów
Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu**

Art. 1. W ustawie z dnia 10 stycznia 2018 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. poz. 319, 730, 1495 oraz 1637) w art. 32:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. NFOŚiGW przeznacza środki na udzielenie państwom rozwijającym się wsparcia w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian wykonywanego w ramach realizacji celów Konwencji klimatycznej, za pośrednictwem Zielonego Funduszu Klimatycznego, Funduszu Adaptacyjnego lub za pośrednictwem innych wielostronnych funduszy rozwojowych, w tym w drodze umów zawieranych z organizacjami powierniczymi tych funduszy, lub w drodze programów pomocy dwustronnej, w łącznej wysokości 30 000 000 zł.”;

2) dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie umów zawieranych jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z 2002 r. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1395 oraz z 2011 r. poz. 676) albo jako umowy prawa prywatnego.

6. Zawarcie umowy prawa prywatnego wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowa prawa prywatnego, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. poz. 319, 730, 1495 oraz 1637), zwana dalej „ustawą COP24”, w art. 32 ust. 1 ustala kwotę 30 000 000 zł jako łączną sumę przeznaczoną na udzielenie państwom rozwijającym się wsparcia w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian wykonywanego w ramach realizacji celów Konwencji klimatycznej, za pośrednictwem Zielonego Funduszu Klimatycznego lub Funduszu Adaptacyjnego, lub w drodze pomocy dwustronnej. Proponuje się dokonanie nowelizacji przepisu art. 32 ustawy COP24 w celu doprecyzowania sposobu postępowania z ww. środkami oraz rozszerzenia zakresu beneficjentów wsparcia Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 32 ust. 1 wskazani są alternatywnie ww. beneficjenci tego wsparcia, jednak w praktyce zarówno w przypadku Zielonego Funduszu Klimatycznego, jak i Funduszu Adaptacyjnego zarządzanie, powiernictwo w odniesieniu do środków tych Funduszy sprawuje Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju. W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości prawnych dotyczących strony, z którą umowa wsparcia byłaby zawierana, pierwsza zmiana art. 32 ust. 1 ustawy COP24 polega na skonkretyzowaniu, że stroną umowy wsparcia może być organizacja powiernicza.

Druga zmiana w art. 32 ust. 1, polegająca na dodaniu wyrazów: „lub za pośrednictwem innych wielostronnych funduszy rozwojowych” rozszerza spektrum możliwych podmiotów, które mogą być finansowane ze środków, przekazanych przez NFOŚiGW, o których mowa w art. 32 ust. 1.

Trzecia zmiana art. 32 ust. 1 ma na celu wykreślenie terminu wskazanego na przeznaczenie środków przez NFOŚiGW (2018 r.). Dzięki temu zostanie wprost określone, że pieniądze, które nie zostały przekazane na wsparcie w roku 2018 będzie można przekazać także w roku 2019 (ostatnim roku obowiązywania ustawy COP24), a zatem zostaną rozwiązane wątpliwości w tym zakresie. Kierując się zasadą określoności przepisów prawa, uzasadnione jest wyraźne uregulowanie w ustawie powyższej kwestii.

Ponadto proponuje się dodanie w art. 32 przepisów ust. 5-7 doprecyzowujących tryb przekazania środków na wsparcie państw rozwijających. Analogicznie do regulacji art. 19 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271 i 1669), wsparcie takie będzie udzielane albo na

podstawie umów międzynarodowych, albo umów prawa prywatnego¹, w zależności od statusu podmiotu, z którym będą one zawierane (mogą to być przykładowo Zielony Fundusz Klimatyczny, Fundusz Adaptacyjny, Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju, państwa rozwijające się) oraz treści tych umów. W przypadku umów międzynarodowych zastosowanie znajdzie ustawa z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z 2002 r. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1395 oraz z 2011 r. poz. 676), natomiast w przypadku umów prawa prywatnego wymagana będzie zgoda Rady Ministrów na zawarcie takiej umowy, a po zawarciu konieczne będzie przekazanie jej tekstu Radzie Ministrów do wiadomości.

Proponowane zmiany nie wywołują negatywnych skutków dla sektora finansów publicznych, samorządu terytorialnego, nie wpływają na działalność przedsiębiorców, nie powodują negatywnych skutków społecznych. Przeciwnie, precyzując wskazane przepisy ustawy COP24, ustawodawca stwarza lepsze warunki do skutecznego wykonania tej ustawy, co przyczyni się do utrwalenia pozytywnego wizerunku Polski na forum międzynarodowym.

Nie jest konieczne uruchomienie żadnych nowych źródeł finansowania koniecznych do realizacji projektowanej nowelizacji.

Projektowana ustawa ma wyłącznie charakter doprecyzowujący i nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Zaproponowany w art. 2 termin wejścia w życie ustawy ustalono, biorąc pod uwagę konieczność niezwłocznego wejścia w życie ww. doprecyzowań legislacyjnych. W kontekście organizowanej w Katowicach Konferencji COP24 zasadne jest jak najpilniejsze wejście w życie projektowanych przepisów, szczególnie w zakresie rozszerzenia zakresu beneficjentów polskiego wsparcia. Wskazane byłoby wejście w życie projektowanych zmian najpóźniej do końca 2018 r., gdyż w nowelizowanym przepisie wskazano 2018 r. jako datę przeznaczenia środków NFOŚiGW. Maksymalne skrócenie okresu *vacatio legis* jest zatem w tym przypadku uzasadnione, ponieważ ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie projektowanej nowelizacji, przy czym zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, gdyż zmiany dotyczą jedynie sposobu postępowania ze środkami finansowymi, które już zostały wyasygnowane na cel wsparcia klimatycznego zgodnie z nowelizowaną ustawą o COP24.

---

¹ Dla rozwiania ewentualnych wątpliwości dotyczących zagranicznych porządków prawa cywilnego zastosowano szersze niż w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji pojęcie prawa prywatnego a nie prawa cywilnego.

Warszawa, 5 grudnia 2018 r.

BAS-WAPM-2839/18
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Barbara Dziuk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. poz. 319, ze zm.), dalej jako „ustawa”.

Po pierwsze, w art. 32 ust. 1 ustawy ma zostać doprecyzowane, że Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza środki na udzielenie państwom rozwijającym się wsparcia w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian wykonywanego w ramach realizacji celów Konwencji klimatycznej także za pośrednictwem innych wielostronnych funduszy rozwojowych, w tym w drodze umów zawieranych z organizacjami powierniczymi tych funduszy, oraz określone, że środki te można przeznaczać na wskazane cele nie tylko w 2018 r., jak wynika to z obecnie obowiązującego brzmienia zmienianego przepisu.

Po drugie, w art. 32 ustawy mają zostać dodane ust. 5-7, zgodnie z którymi wskazane wyżej wsparcie będzie następować na podstawie umów zawieranych jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia

14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39 poz. 443, ze zm.) albo jako umowy prawa prywatnego, zawierane po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Akceptowała:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Krystyna Trembicka

Warszawa, 5 grudnia 2018 r.

BAS-WAPM-2840/18
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych
rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji
Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie
zmian klimatu (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Barbara Dziuk) jest
projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art.
95a regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją w Rzeczypospolitej Polskiej sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. poz. 319, ze zm.), dalej jako „ustawa”.

Po pierwsze, w art. 32 ust. 1 ustawy ma zostać doprecyzowane, że Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza środki na udzielenie państwom rozwijającym się wsparcia w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian wykonywanego w ramach realizacji celów Konwencji klimatycznej także za pośrednictwem innych wielostronnych funduszy rozwojowych, w tym w drodze umów zawieranych z organizacjami powierniczymi tych funduszy, oraz określone, że środki te można przeznaczać na wskazane cele nie tylko w 2018 r., jak wynika to z obecnie obowiązującego brzmienia zmienianego przepisu.

Po drugie, w art. 32 ustawy mają zostać dodane ust. 5-7, zgodnie z którymi wskazane wyżej wsparcie będzie następować na podstawie umów zawieranych jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39 poz. 443, ze zm.) albo jako umowy prawa prywatnego, zawierane po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.
Poselski projekt ustawy nie jest projektem ustawy wykonującej prawo
UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Akceptowała:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Krystyna Trembicka

